

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Γραφεία: Γερμανοῦ 90.

ΠΩΣ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΙΔΕΩΔΗ ΚΛΗΡΟΝ

Πολλά πολλαχόθεν καθ' ἐκάστην λέγονται καὶ γράφονται εἰς βάρος τοῦ κλήρου μας. Εἶναι ἀληθές ὅτι ὁ κληρὸς μας κατὰ πλειονότητα, πεπαιδευμένος καὶ μὴ, δὲν ἴσταται εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Ἀλλὰ τίς πρὸς τοῦτο πταίει; Κάθε ἄλλος καθ' ἡμᾶς παρὰ ὁ κακῶς κατώτερος λεγόμενος κληρὸς. Πταίει ἀφ' ἐνὸς ἢ ἀστοργία τῆς Πολιτείας, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἢ ἐσφαλμένη τακτικὴ ἢ ἀκολουθεῖ μέχρι τοῦδε ἢ Ἱεραρχία μας. Καὶ ἡ μὲν ἐγκληματικὴ τῆς Πολιτείας ἐν προκειμένῳ ἀδιαφορία δὲν χεῖρει ἀναπτύξεως, καθ' ὅτι πάντες ὀφθαλμοφανῶς τὸ ἀντιλαμβανόμεθα. Τὸ ὅτι ὅμως πταίει καὶ ἡ ἐσφαλμένη τακτικὴ ἢ ἡ Ἱεραρχία μας ἀκολουθεῖ, τοῦτο δι' ὀλίγων θὰ τονίσωμεν. Ἡ Ἱεραρχία μας εἶχε μέχρι τοῦδε τὴν ὑπομονὴν νὰ πιστεῦν, ὅτι ἠδύνατο νὰ περιμένη τὴν ἀνόρθωσιν ἐκ τῶν ἄνω, δηλ. ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἐν ᾧ ἔδει ἀκολουθοῦσα τὰ ἴχνη τοῦ Κυρίου, νὰ ἐπιζητήσῃ ταύτην ἐκ τῶν κάτω καὶ ἀφ' ἑαυτῆς. Ἡ σιληρὰ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ Πολιτεία ἢ μᾶλλον ἡ Πολιτικὴ κατὰ πλειονότητα ἐνθυμεῖται τὴν Ἐκκλησίαν μόνον ὁσάκις θέλει νὰ κλέψῃ ἢ ἐμπαιξῇ ταύτην. Αἱ ἐκάστοτε ὑποσχέσεις γίνονται πρὸς δημοκοπίαν καὶ ἵνα ρίψουν στάχτη στὰ μάτια τοῦ νόσου! Τί λοιπὸν δεόν γενέσθαι; Ἀπλούστατα, ἕκαστος ἀρχιερεὺς δύναται διὰ τῶν ἐφημερίων τῆς περιφερείας του νὰ βολιδοσκοπῇ καὶ ἐκλέγῃ δέκα τοῦλάχιστον κατ' ἔτος εὐλαβεῖς νέους οὓς νὰ ἔχη πλησίον του εἰ δυνατόν μέχρι τῆς

χειροτονίας των. Νὰ ἔχη δι' αὐτοὺς ἰδιαιτέρον παρὰ τὴν Ἐπισκοπὴν οἴκημα ἂν μὴ τὸ ἴδιον καὶ νὰ τοὺς ποδηγετῇ καὶ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τοῦ ἱεροκλήρυκος καὶ ἄλλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εὐσεβῶν θεολόγων ἢ λογίων. Νὰ ἐπιδίδηται ἕκαστος ἀναλόγως τῆς κλίσεως καὶ ἡλικίας καὶ μορφώσεως εἰς μίαν τέχνην ἢ ἐπιστήμην. Νὰ ἔχουν κοινὸν συσσίτιον καὶ μίαν ὥραν τοῦλάχιστον καθ' ἑσπέραν διδασκαλίαν ὑπὸ διαφόρων ἐιδικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει καθωρισμένου προγράμματος. Νὰ καταβάλλουν ἀναλόγως τῶν πόρων τῆς ἐργασίας του ἕκαστος τὰ πρὸς συντήρησιν, τὰ δὲ τυχὸν ἐλλείποντα εὐκόλως δύνανται ν' ἀναπληρώσουν εὐσεβεῖς δωρηταὶ καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ναῶν καὶ μονῶν, ἂν δωρίζουν κατ' ἔτος ἔστω καὶ 100—200 δραχ. ἕκαστος. Εὐκόλως ἐπίσης θὰ εὐρεθῇ εὐσεβὲς προσωπικὸν ἵνα ὑπηρετῇ καὶ συσσιτῇ εἰς τὸ πνευματικὸν αὐτὸ κέντρον δωρεάν. Καὶ οὕτω, καθ' ἡμᾶς, χωρὶς χρήματα, καὶ σχολὰς καὶ διπλώματα, μετὰ πάροδον 10 τοῦ πολὺ ἐτῶν, θὰ εἶχεν ἕκαστος ἀρχιερεὺς ἕτοιμον ὑλικὸν μορφωμένον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ δεδοκιμασμένον πλήρως πρὸς χειροτονίαν. Χωρὶς σχεδὸν ἔξοδα, ἐν ᾧ ἕκαστος νέος θὰ ἐμάνθανεν οἰανδήποτε ἐργασίαν ἠθέλε, ταῦτοχρόνως θὰ κατηρτίζετο καὶ διὰ τὸ ὑψιστόν ὑποῦργημα τῆς ἱερωσύνης ἀνεπαισθήτως. Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἐν ᾧ θὰ ἀπέκτα κληρὸν μορφωμένον πρακτικῶς καὶ θεωρητικῶς ἀριετῆ, ταῦτοχρόνως θὰ ἦτο πεπεισμένος καὶ περὶ

της βαθείας πίστεως και ἀμέμπτου ἠθικῆς τοῦ ὑποψηφίου και δὲν θὰ ἐχειροτόνει εἰκὴ και ὡς ἔτυχεν ἀπὸ τὸν σωρὸν ὡς γίνεται σήμερον. Πρέπει δὲ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι κατ' ἄλλον τρόπον οὔτε εὐκόλον εἶναι ν' ἀποκτήσωμεν κληρὸν μορφωμένον οὔτε ἄλλως τε συμβαδίζει πάντοτε μετὰ της μορφώσεως και ἡ βαθεῖα πίστις και ἡ ἀμέμπτως ἠθικῆ. Σκιαγραφοῦμεν δι' ὀλίγων τὰς σκέψεις μας ταύτας μετὰ τὴν πεποιθήσιν ὅτι εἶναι ἡ μόνη ἀποτελεσματικὴ και εὐκόλος λύσις τοῦ ζητήματος ἂν ἐννοεῖται ὑπάρχη ἡ καλὴ θέλησις. Εἰς τοὺς εἰδικοὺς και ἐντεταλμένους ἤδη ἐναπόκειται ἡ μελέτη και ἐφαρμογὴ τοῦ πρακτικωτάτου τούτου σχεδίου.

Γραφικαὶ Μελέται.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἐπειδὴ δὲ, καθὼς και ἄλλοτε οἱ αἵρετικοί, οὕτω και σήμερον πολεμοῦσι και προσβάλλουσιν ἀσεβῶς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον αἱ πολυσχιδεῖς και πολυποίκιλοι Προτεσταντικαὶ αἱρέσεις· διὰ τοῦτο ἀσμένως παραθέτομεν μετὰ τὰ ἀνωτέρω και τὴν περὶ τούτου σοφωτάτην και ὀρθοδοξωτάτην ἐξήγησιν τοῦ ἀγιωτάτου Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις καταπολεμῶν τοὺς ἀρχαίους αἵρετικούς, ἐπιστομίζει και τοὺς σημερινοὺς τοιούτους, ἐν οἷς λέγει: «Ἐάν τις ἐπιμελῶς ἠθέλε μελετήσει τὴν φράσιν, «τί ἐμοὶ και σοὶ γύναι;» και τὸν σκοπὸν, διὰ τὸν ὅποιον τοῦτο ἐλέχθη, θὰ εὕρῃ διὰ της συνεργείας της Θείας χάριτος, ὅτι τὰ λόγια ταῦτα περιουσοῦν εἰς τὴν μητέρα τοῦ Κυρίου τιμὴν μᾶλλον και δόξαν, παρὰ παράδλεψιν τοῦ πρὸς αὐτὴν σεβασμοῦ. Διότι ὅσον ἀφορᾷ τὰ θαύματα, δὲν ὑπῆρχε τι κοινὸν μεταξύ της μητρὸς και τοῦ Υἱοῦ, καθ' ὅτι ἡ θαυματουργικὴ δύναμις εἶναι προσὸν μόνον της Θεότητος καθ' ἑαυτήν, οὐχὶ δὲ και της ἀνθρωπίνης καθ' ἑαυτὴν φύσεως, ἀλλὰ καθ' ὅσον αὐτὴ συνηνώθη μετὰ της Θεότητος τοῦ Λόγου, και οὕτω συμμετέσχεν εἰς τὴν τέλει τῶν θαυμάτων. Ἐκτός δὲ τούτου και εἰς ὅσα δὲν ὑπάρχει τι κοινὸν μεταξύ της μητρὸς και τοῦ Υἱοῦ, ὄλεπε, πόσον συνιστᾷ και εἰς τὴν διαφορὰν ταύτην τὴν ὑπερβολὴν της τιμῆς πρὸς τὴν μητέρα. «Ὅτε δὴλα δὴ ἡ μήτηρ ἐζήτησε παρὰ τοῦ Υἱοῦ νὰ θαυματουργήσῃ, φανερώσας ὁ Κύριος, ὅτι τούτο δὲν εἶναι κοινὸν αὐτῆς και ἑαυτοῦ, και προσθέσας, ὅτι δὲν ἐφθασεν ἀκόμη ὁ κατάλληλος καιρός, κατὰ τὸν ὅποιον ἐμελλε νὰ ἐνεργήσῃ τὰς θαυματουργίας;» ἐδειξεν, ὅτι ὁ σεβασμὸς και ἡ τιμὴ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ εἶναι πολλῶ ἀνώτερος και ἰσχυρότερος και τοῦ καιροῦ και της διαφοροῦσας δυνάμεως. «Ὅστε οἱ λόγοι της ἀπαντήσεως τοῦ Κυρίου οὐ μόνον ἔλλειψιν της μητρικῆς δόξης και τιμῆς δὲν δεικνύουσι, ἀλλὰ καθιστῶσιν αὐτὴν πολλαπλασίονα και ὑπερτέραν. Διότι τὸ νὰ θεωρῇ ὁ Κύριος τὴν μητέρα αὐτοῦ και κυριωτέραν τοῦ καιροῦ, και υπερβαίνουσαν

τοὺς νόμους της φυσικῆς ἀκολουθίας, ὡς πρὸς τὰ θαύματα, πρὸς τοῦτοις δὲ και νὰ ἐκτελῇ τὸ ὑπὸ της μητρὸς ζητούμενον, τοῦτο τῆ ὄντι πόσον πολλαπλασίονα και ἀνωτέραν τὴν τιμὴν και τὸν σεβασμὸν παρουσιάζει, ἢ ἐὰν ταῦτα μῆτε ἐλέγοντο μῆτε ἐξιστοροῦντο; Διότι δι' ὅσον ὁ Σωτὴρ ἔλεγε και ἔπραττε, παρίσταται λέγων πρὸς τὴν ἑκυτοῦ μητέρα, «Μήτηρ, ἡ φυσικὴ κοινωνία και σχέσις ἐμοῦ ὡς υἱοῦ και σοῦ ὡς μητρὸς, δὲν συνεπιφέρει και τὴν σχέσιν εἰς τὰς θαυματουργίας· τί ἐμοὶ και σοί, γύναι; Ἄλλ' οὐδὲ και ὁ καιρός ὁ κατάλληλος πρὸς θαυματουργίας παρέστη. Πλὴν διὰ νὰ γνωρίσῃς, οὐ μήτηρ, και ὅσον συνηθροίσθησαν εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ γάμου νὰ ἴδωσι και νὰ ἀκούσωσιν, ὅτι και τὰ μητρικὰ σου δικαιώματα διασώζω ἀκαινοτόμητα και ἀκέραια, και ὅτι ἐγὼ αὐτὸς εἶμαι ἐκεῖνος ὁ ὅποιος ἐνομοθέτησα νὰ ἀποδίδωσιν οἱ παῖδες πρὸς τὴν μητέρα τὴν τιμὴν και τὸν σεβασμὸν, μᾶλλον δὲ διὰ νὰ δεῖχθῶ, ὅτι τὸν πρὸς σὲ σεβασμὸν, τὴν ὑπακοὴν και τὴν δόξαν θεωρῶ πολὺ ἀνώτερα και τῶν φυσικῶν νόμων και της καταλληλότητος τοῦ καιροῦ, ἰδοὺ μεταβάλλω τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, θεωρήσας ἐκεῖνα δευτερευόντα και κατώτερα της μητρικῆς σου παρακλήσεως. Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος μεταχειρισθεὶς τὸ σχῆμα τοῦτο της ἀπαντήσεως, δὲν ἀπέρριψε τὴν περὶ τοῦ θαύματος γνώμην της μητρὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἠθέλησε νὰ ἀθετήσῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς. Ἄλλ' ἐξ οὗ ἐδειξεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ και τὴν της φύσεως διαφορὰν τῶν θαυματουργημάτων, ἐξετέλεσε τὸ θαῦμα μετὰ τὴν ἀξίωσιν της μητρὸς, σαφῶς παριστῶν, ὅτι ἀπέναντι της ἀρμοδιότητος τοῦ καιροῦ και της πρὸς τὸ θαυματουργεῖν δυνάμεως, ἰσχύει παρ' αὐτῆς περισσότερον ἡ στοργὴ και ἡ εὐκλεία της μητρὸς. (Φωτ. Ἀμφιλοχ. Ζήτ. 46 σελ. 95). Και τοσαῦτα πρὸς ἐξήγησιν τοῦ ὀλιγοσίχου τούτου ἑδαφίου, ἕπερ τοσοῦτον ἐσκανδαλίσε και σκανδαλίζει ἀρχαίους τε και νέους αἵρετικούς.

«Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνους, ὅτι ἂν λέγῃ ἡμῖν, ποιήσατε.»

Ἐκ τῶν θεῶν τούτων λόγων καταπέφεται τις ἀσφαλῶς, ὅτι ἡ Θεοτόκος εὐθὺς ἠγνόησεν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτὴν, οὐχὶ ὡς ἀπλοῦς αὐτῆς υἱός, ἀλλ' ὡς μέγας Προφήτης, ὡς υἱὸς Ὑψίστου, και ὡς υἱὸς Θεοῦ», καθὼς εὐηγγελίσαστο πρὸς αὐτὴν ὁ ἄγγελος. Ἄλλως τε δὲ διὰ νὰ μὴ σιωπήσῃ ἡ Θεοτόκος μετὰ τὴν νομιζομένην ἐπιτίμησιν, ἀλλὰ νὰ προτρέψῃ τοὺς ὑπηρέτας νὰ πράξωσι πᾶν ὅ,τι θὰ εἶπῃ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, τοῦτο μαρτυρεῖ λαμπρῶς, ὅτι ἡ Θεοτόκος δὲν ἐξέλαβε ποσῶς τὴν ἀπάντησιν και τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου, ὡς ἀρνησιν της αἰτήσεως αὐτῆς ἢ ὡς προσβολὴν, ὡς θέλουσιν οἱ ἀρχαῖοι και οἱ σημερινοὶ ἔχθροὶ της Θεοτόκου. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος διέκρινε και κατενόησε τὴν εὐμενῆ πρόθεσιν και τὴν πρόθυμον αὐτοῦ θέλησιν νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν παράκλησιν και τὴν αἴτησιν αὐτῆς, εἴτε διὰ θαύματος, εἴτε δι' ὑπερφυσιοῦ ἄλλης ἐνεργείας, και διὰ τοῦτο λέγει πρὸς τοὺς διακόνους, ἦτοι πρὸς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ συμποσίου, πᾶν ὅ,τι ἂν λέγῃ ὁ Ἰησοῦς πρὸς ὑμᾶς, ἐκτελέσατε εὐθὺς. Τὶ δύνανται νὰ εἴπωσι πρὸς ταῦτα οἱ αἵρετικοὶ Διαμαρτυρόμενοι, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν συγῆθειαν αὐτῶν λαμβάνουσι μίαν λέξιν ἢ μίαν φράσιν χωριστὴν και ἀγωνίζονται μετὰ πολλῆς της δολιότητος νὰ διαστρέψωσι τὸ ἀληθὲς νόημα τῶν ἁγίων Γραφῶν; Τί δύνανται νὰ